

der have mindre Raad til det, over til dem, der føle, at de have Raad til den Luxus; thi Luxus er det, og ikke andet. Dersom Noget tror, at en Snaps er en Nødvendighed for en Arbeidsmand, naar han skal arbejde strengt, da tror jeg, han tager feil. Ingen Læge vil erklære det, tværtimod foreligger der Erklæringer fra Læger om, at Brændevin er et Stof uden Næringsværdi; det er et Piringsstof ligesom Heber og Kanel, og det er Noget, der udøver en overordentlig skadelig Indflydelse paa Organismen. Jeg mener altsaa, at den store Stat ikke alene vil modvirke Brændevinsdriften, men den vil flytte den Byrde, som nu hviler paa Fattigmand, og lægge den over paa Middelklassen, de høiere Klasser i Samfundet, som føle med sig selv, at de have Raad til at bruge Spiritus, og som siger, at de ville drikke Spiritus alligevel, selv om de skulle svare den Afgift, som efter Lovforslaget netop skal komme de Smaa i Samfundet til Gode. Disse Bemærkninger, jeg her har fremsat, angaa væsentlig den store Beskatning, som vi have tilladt os at foreslaa i Lovforslagets § 1.

§ 2 staar Bestemmelsen om, at Brændevin, som ikke kan bruges til Drik, er fritaget for Afgift, og saa søies til, at naar Spiritus udføres, skal vedkommende Udfører have en Godtgørelse af 1 Kr. 35 Ore for hvert Pund af 100 pCt. Styrke. Naar vi ville regne nøiagtig efter Lovforslaget: 2 Kr. pr. Pot indvunden Spiritus af 100 pCt. Styrke, vil det blive pr. Pbd. 1 Kr. 30,4 Ore. Det vil altsaa ses, at Udførselsgodtgørelsen er sat noget høiere, naar den er sat til 1,35 Kr. Men en Pot Alkohol veier nu ifølge Motiverne til Regjeringsforslaget lidt over 1½ Pbd., og man vil altsaa se, at der vil blive en Udførselspræmie af ca. 6 à 7 Ore for Udførselen. Denne Præmie have vi ikke ment at kunne uidgaa til indrømme Brændevinsbrænderierne som Erstatning for Svind, som Erstatning for Rentetab — der stikker jo betydelige Værdier i Brændevinen efter den store Afgift — og ogsaa maaste, om der kunde blive Noget tilovers i saa Henseende, som en lille Erstatning for den aftagende Brug af Brændevin her i Landet. Vi have altsaa ment, at 1,35 Kr. vilde være passende; men skulde det senere vise sig under Forhandlingerne her i Thinget, at der kunde træffes nogle Ore fra eller lægges nogle Ore til, kunde dette jo let lade sig gjøre.

Med Hensyn til § 3 skal jeg bemærke, at naar Brændevin beskattes, bør jo ogsaa Vin og Spirituosa beskattes. Med Hensyn til den første af Toldsatserne i denne Paragraf, Vin „paa Flasker, Kruffer og Dunks . . . 1 Pund . . . 50 Ore“, skal jeg oplyse, at

Regjeringen tidligere har foreslaaet 25 Ore. Herom bemærkede Regjeringen udtrykkelig i det i 1882-83 forelagte Forslag om Told- og Stiksafgifterne, at 25 Ore for 1 Pund vil svare til 97 Ore pr. Pot, og man vil altsaa se, at naar vi sætte Saksen til 50 Ore, bliver det paa det nærmeste 2 Kr. pr. Pot. Denne Told vil altsaa komme til at hvile paa de finere Vine. Jeg tror ikke, der vil være nogen Fare derved, og den kan maaste endogsaa være noget høiere endnu. Den simple Mand giver sig jo ikke til at drikke de finere Vine; men lad blot dem, der have Raad til det, drikke disse Vine. Afgiften kommer jo saa de andre Dele af Samfundet til Gode, og Vinen har jo ikke anrettet saa store Ulykker i vort Samfund som Brændevinen, uagtet der nok kan paavises Tilfælde, hvor den har gjort Skade. I alt Fald er Vinskatten omtrent dobbelt saa høj som Brændevinskatten. Hvad angaar de nævnte to Toldsatser 30 Ore og 50 Ore, da er Forholdet ogsaa her fastsat under Hensyn til Regjeringens tidligere Forslag. De tre første Toldsatser ere fordoblede fra Regjeringens tidligere Forslag, og det er sket, fordi vi have fundet, at de Toldafgifter, man derved kunde komme til at svare, efter Regjeringens tidligere Motiver vilde beløbe sig til 2 Kroner pr. Pot, og det fandt vi, kunde være tilstrækkeligt. Derimod er her lagt en større Afgift paa Spiritus af 100° Styrke, idet der er foreslaaet 1,40 Kr. pr. Pund. Jeg sagde før, at 1 Kr. og ca. 30,5 Ore, altsaa 1 Kr. 30½ Ore paa 1 Pund Spiritus svarede til en Afgift af 2 Kr. pr. Pot 100° Alkohol, og man vil altsaa se, at der vil blive betalt en Told ud over den indenlandske Afgift af 9½ Ore. Om det er Beskyttelse nok, skal jeg lade være usagt. For 3 Aar siden, da jeg havde den Ære at tale om et lignende Forslag her i Thinget, havde vi foreslaaet 1,45 Kr. Det kan godt være, at dette er mere passende, der er i alt Fald efter den nuværende Lovgivning en større Beskyttelse end den, man efter vort Forslag vil faae.

Efter at have omtalt disse egentlige Statteparagrafer vil jeg tillade mig et lille Dieblit at tale om det finantzielle Resultat, der vil flyde af dette Forslag. Det er naturligtvis overordentlig vanskeligt at have nogen begrundet Mening om, hvad Resultat der vil udkomme. At Forbruget af Brændevin vil indskrænkes meget betydelig, tør vistnok anses for givet, og maaste det ogsaa vil gjælde om Vin og Spirituosa, skjøndt næppe i saa høj Grad. Lad os nu forudsætte, at Brændevinsforbruget gif ned til en Tjerde-